

הבא את לאספכלא, اي כל נימין דשער רישא, ונימין דדיקנא יקירה עללה, בחד נימא אטפלו, (ס"א בחד מתקלא אתקלא) אמאו אלין ארכין, ואלין לא ארכין. אמאו (ק"ט) נימין דדיקנא לא ארכין פולי hei, וקשיין. ואלין דרישא לא קשיין, אלא שעיעין.

אלא, כל נימין שקולין דרישא ודיקנא. דרישא ארכין על פתפין, למינך לרישא (ר"א מרישא) דזעיר אפין, מההוא משיכא דמוחא, למוחא דיליה. ובגיני בה לא הו קשיין. ועל דא אתחzon למחיי רכבי.

חנא, מאי דכתיב, (משלי א) חכמota בחוץ פרפה. ולבטוף כתיב, ברחובותת תמן قولיה. האי קרא לאו רישיה סיפיה, ולאו סיפיה רישיה. אלא חכמota בחוץ פרפה, כד נגיד ממוחא סתימה דאריך אפין, למוחא דזעיר אפין, באניון נימין. פאלו מתחבראן לביר, תרין מוחין, ואתעביד חד מוחא, בגין דלית קיומה למוחא תפאה, אלא בקיומה דמוחא עללה. ובכ נגיד מהאי להאי, כתיב תמן قولיה חד.

ובגין דנגיד ממוחא למוחא באינוי נימין (כאוי מתחבראן לביר ברין טחון ואתעביד חד מוחא באינוי ייטו) איננו לא אשתקחו קשיין. מאי טעם. משום דאי אשתקחו קשיין, לא נגיד חכמתא למוחא בחוץ. בגין בה, לית חכמתא נפקא מבר נש דאיهو קשיין (ס"א קשיין) ומארוי דרוגזא. דכתיב, (קהלת ט) דברי חכמים בנהת נשמעים. ומהכא אוילפנא, מאן דשערוי דרישיה קשיין, לאו חכמתא מתיישבא עמיה.

על דא אינוי ארכיב, למייתו צולחה לכלה. מאי לכלה. למיעל על חוטא דשדרה, דמתשקין מן מוחא. בגין דא לא תלי שערא דרישא על שערא דדיקנא. דשערא דרישא תלי וסליק על אונדיין לאחרורי, ולא תלי על דיקנא, משום דלא אצטריך לאתערבא אלין באליין. בכלהו מתרפישן בארכיהו.

חנא, כלחו שעורי בין דרישא, בין דדיקנא, כלחו חורי כמלגא. ותאנא, אינהו דדיקנא קשייאי כלחו. מאי טעם. משום דאינוי תקיפה דתקיפין, לאחסין (נ"א לאחתא) אינוי תלת עשר מכילן, מעתיק דעתיקין. ובגini מכילן מקמי אונדיין שריין, והגini מכילן סתימן אינוי. דלא יתערבון באחרניין. (אתחסינו לתפה והגי תניא מקמי אונדיין שריין שערי משום דבלחוויותו אינוי ולא אתערבו באחרניין). יאו תימא דלית אחרניין בזותיהו. לא. דתניא תלייסר מכילן דרומיי מעתייקא קדיישא: מי אל במוך, חד. (ק"ט) נושא עוז, תרי. ועובר על פשע, תلت. לשארית נחלתו, ארבע. לא החזיק לעוד אפו, חמיש. כי חפץ חסド הוא, שית. ישוב ירחמננו, שבעה. יכמוש עונותינו, תמניא. ותשליך